

Vita alt um kloakkir

Sjálvst um alt arbeiði teirra er úti, missa Folker Jørgensen og Finnbogi Johannesen, sum arbeiða hjá Havnar kommunu, ongan arbeidsdag fyri veður. Ber ikki til at grava kloakkir, skumpa teir kava

Kommunumenninir, sum teir verða nevndir, arbeiða oftast saman tveir og tveir ella triggir.

Ein dag í vikuni hittu vit Folmer Jørgensen og Finnboga Johannesen, sum stóðu og gróvu uppi við Vegin Langa í Hoyvík. Eitt heglingsæl var beint tá, so teir mæltu til at fara inn í ein skúr at prátta eina løtu. Tit eru ikki klødd til at vera úti.

Sjálvir kærdur teir seg ikki um kulda. — Kuldin bílar ikki, tað er bara at lata seg í eftir veðrinum. Meira ótydligt er, tá tað regnar, og vit fáa karm.

Inni í skúrinum er fjálgt, tí gassovarnir hita skjótt rúmið. Tað er ikki altíð, teir hava skúrin at kroka í, men tá teir skuldu niðan til Hoyvíkar at arbeiða, boðu teir um at fáa skúr at fara í. Og tað fingur teir.

Arbeiða væl saman

Folmer og Finnbogi hava arbeiðt saman í trý ár. Og teir trivast væl saman. Folmer hevur annars arbeiðt hjá kommununi í 10 ár, tá hann gavst at koyra hýrúvogn. Finnbogi hevur verið hjá kommununi í fyra fimm ár.

— Hetta er ikki so galið arbeiði, halda teir.

Teir fáa ávist frá arbeiðsformonnum, hvar teir skulu fara at arbeiða. Tað kann vera, at okkurt er galið við einum septiktanga ella eini kloakk.

Fýrr vóru rørin úr betongi, og so er hent tað, at tey eru brotnað ella rivnað og mugu skiftast út. Nýggju rørin eru úr plasti.

Adrenn teir kunnu seta á at grava niður til eina kloakk, skulu teir hava graviloyvi. Kommunan

sókir um hetta loyvi frá lögregluni, og SEV og Telefonverkinum, ið við sínum tølum kunnu ávísar, hvar kaðalirnir liggja. Men hvussu djúpt kloakkirnar liggja, og nágreiniliga hvar kann ofta vera ilt at vita. Folmer og Finnbogi siga, at tað hendir sera sjáldan, kommunumenninir kvetta el- og telefonkaðalar av.

Vanligur arbeidsdagur

Arbeidsdagurin hjá teimum er altíð frá átta til fimm. Ógvuliga sjáldan arbeiða teir yvir. Tað er bara í slíkum førum, sum tá ljósmastrarnar skuldu setast upp í miðbýnum, at arbeiðt var um náttina og leygardag.

Veðrið hevur einki at siga. Sjálvst um óveður nú hevur verið í mánaðar,

hava teir ikki mist ein einasta arbeidsdag av ringum veðri. Einasta, ið kann forða teimum í at grava, er tá kavi legst, men so hava teir til arbeiði at skumpa kava, serliga á gongubreytum og vegrirum. Tí hevur litið verið gjørt av í vetur.

Kommunumenninir arbeiða ikki bara við kloakkum. Teir hava eisini arbeiðt við at gjørt parkeringspláss, grivið fyri elkaðalum og avmerkt parkeringsbásar.

Hitta nógv fólk

Teir koma í samband við nógv fólk gjøgnum arbeiðið, og tað dámar teimum væl. Fólk flest eru fyrirkomandi og fegin, tá teir koma at rætta brek.

Teir hava sitt egna arbeiðslag, viðhvørt prátta teir, meðan teir arbeiða, ella teir bara arbeiða.

— Hvat vit prátta um? Okkurt, sum vit hava frætt í útvarpi, sjónvarpi ella aðrastaðni. Politikkur hevur ikki okkara stóra áhuga.

Men kortini, sum vit sita í skúrinum, fellur plátið inn á landsstýrið.

— Teir skuldu halda seg til frimerkini, men sum eg skilji eru eingi brøv farin

Ofta er neyðugt at kvetta vegir av fyrri at koma niður til rørin

